

earth.google.com). Předvedla praktickou ukázku, jak *Atlas* znázorňuje dopady lidské činnosti na životní prostředí, jako například tání ledovců, urbanizace nebo ničení pralesů, včetně příkladů z Evropy a našich republik (vodní dílo Gabčíkovo a Černý trojúhelník). Nejenom pro mnoho přítomných studentů byla velmi přínosná internetová adresa, kde *Atlas* najdou. Upozornila též na užitečnost dalších zdrojů, např. podrobného zmapování zaniklých obcí (<http://www.zanikleobce.cz>). Zdůraznila důležitost nového přístupu ke krajině, vyplývajícího z Evropské úmluvy o krajině, kdy se do rozhodování mají zapojit všechny zainteresované skupiny obyvatel, nikoliv pouze vědecké, technické nebo politické elity, nikoli ale také pouze široká veřejnost. Josef Fanta, emeritní profesor univerzit v Amsterdamu, ve Wageningenu a v Českých Budějovicích, porovnal přístup ke krajině v Holandsku a České republice, který je podle něj diametrálně odlišný. Holanďané už poznali i díky hustotě osídlení a poválečnému boomu s expansí záborů půdy, jak je krajina důležitá, zatímco v České republice si jí zatím vůbec nevážíme. V ČR podle jeho rozboru je nutné vytvořit výzkumnou instituci, zabývající se komplexně krajinou, zvláště krajinnou ekologií, vytvořit struktury pro efektivní krajinné plánování, zlepšit ekologické uvědomění společnosti, zajistit zodpovědnost za krajinu u vlastníků a vypracovat národní krajinnou politiku, jako dlouhodobou koncepci. Martin Stránský, architekt a územní plánovač, předseda správní rady o. p. s. Cenelc.cz, upozornil v působivé prezentaci na důležitost vnímání krajiny lidmi, kteří v ní žijí. Krajina odráží stav společnosti a je tak zrcadlem demokracie. Vyzdvihl potřebu udržitelného rozvoje pro demokratickou společnost. Referáty z panelu jsou uveřejněny na webové stránce organizátora (www.cenelc.cz).

Kulatý stůl *Voda: Může místo rozdělování spojovat?* se týkal hlavně Blízkého východu, možností tamního řešení problémů hospodaření s vodou mimořádnou cestou, spoluprací mezi tamními státy. Jako doprovodná akce letošního *Fora 2000* bylo i slavnostní *předávání cen E. ON Energy Globe Award Czech Republic* (významné energetické společnosti E. ON). Jako další doprovodná akce, i když nebyla uvedena v oficiálním programu, byl seminář *Kam směruje proces Životní prostředí pro Evropu* – k sedmé ministerské konferenci EHK OSN procesu Životní prostředí pro Evropu v Astaně, který organizovaly Společnosti pro trvale udržitelný rozvoj v ČR a SR ve spolupráci s Informačním centrem OSN v Praze. O výsledcích konference informovali účastníci

konference Jiří Dlouhý, předseda STUŽe v ČR, Mikuláš Huba, předseda STUŽe v SR a Lukáš Pokorný, pracovník MŽP ČR. Převládající názor na semináři byl, že konference v Astaně již byla organizována podle požadavků reformy procesu, avšak závěrečná deklarace ministrů je na obecné úrovni, konkrétnější jsou závěry nevládních neziskových organizací.

Literatura

Huba, M.: Forum 2000 už po desiaty raz. Životné prostredie, 2006, 40, 6, s. 326 – 328.

prom. biol. Pavel Šremer,
sremer@seznam.cz
Praha

Dobříš + 20 = viacnásobná výzva (Tlačová správa k 20. výročiu Dobřísskej konferencie)

Na jar 1990 – niekoľko mesiacov po páde Berlínskeho múra a po konci komunizmu v strednej Európe – začínajú na stretnutiach ministrov životného prostredia v Dubline a Bergene vznikať základy systematickej celoeurópskej spolupráce v oblasti ochrany životného prostredia, a to na oficiálnej (vládnej i medzivládnej), ako aj na mimovládnej úrovni. O rok neskôr, 21. – 23. júna 1991, dostáva táto ambícia konkrétnu podobu: koná sa prvá paneurópska konferencia ministrov životného prostredia na zámku Dobříš nedaleko Prahy. Paralelne sa uskutočňuje aj konferencia zástupcov mimovládnych organizácií. Vzniká proces Životné prostredie pre Európu, ktorý pod egiptom EHK OSN pokračuje dodnes.

Iniciátorom celého tohto podujatia historického významu bol

vtedajší československý minister životného prostredia Josef Vavroušek a zástitu nad konferenciou prevzal prezident Václav Havel, ktorý bol aj aktívnym účastníkom celého stretnutia.

O tom, že začiatky tohto procesu boli slibné, svedcia aj závery Dobřísskej konferencie. Ministri sa okrem iného zaviazali:

- a) zlepšiť Európsky informačný a monitorovací systém životného prostredia a urýchlene ustanoviť Európsku agentúru pre životné prostredie ako inštitúciu Európskeho spoločenstva, ktorá by bola otvorená aj pre nečlenov ES/EÚ;
- b) koordinovať európsku legislatívnu, programy a politiku v oblasti životného prostredia, vrátane regionálnych programov, programov pre veľké povodia

- a také dopravné systémy, ktoré rešpektujú životné prostredie;
- c) pokračovať v diskusii o zásadných zmenách v hierarchii ľudských hodnôt a spôsoboch správania sa;
  - d) zlepšiť fungovanie jestvujúcich medzinárodných organizácií, zameraných na životné prostredie a dôslednejšie integrovať environmentálnu dimenziu do systému OSN;
  - e) zintenzívniť ochranu prírody v Európe;
  - f) do konca roku 1993 publikovať správu *Stav životného prostredia v Európe* a v pravidelných intervaloch ju aktualizovať;
  - g) zorganizovať podobnú paneurópsku konferenciu ministrov životného prostredia vo Švajčiarskej konfederácii.

V poradí druhá konferencia sa uskutočnila v apríli 1993 vo Švajčiarskom Lutzerne a v septembri 2011 sa konalo už siedme podobné podujatie v kazašskej Astane. Aj viaceré ďalšie ciele a záväzky sa viac či menej darí plniť, aj keď európska príroda nadálej trpi, fungovanie OSN sa príliš nezlepšilo a náš hodnotový systém je stále viac neudržateľný ako udržateľný.

Ideály z Dobriša sa po skončení ministerskej misie Josefa Vavrouška prenesli najmä na mimovládnu pôdu. V lete 1992 sa na báze organizátorov a účastníkov Dobrišskej konferencie: Josefa a Evy Vavrouškovcov, Pavla Šremera, Jana Káru, Erazima Koháka, Jiřího a Jany Dlouhých, Ivana Dejmala, Mikuláša Hubu, Ivana Ryndu a ďalších začína v Československu rodiť Spoločnosť pre trvalo udržateľný život a na európskej úrovni štafetu Dobriša čím ďalej, tým viac preberá Európske EcoForum.

Dvadsať rokov od Dobriša predstavuje viacnásobnú výzvu. V prvom rade nás toto výročie pobáda k bilancovaniu plusov a mínusov uplynulých dvoch desaťročí. A tiež k tomu, aby sme sa zamyseli nad tým, či sa v súčasnej Českej repub-

like a na Slovensku, ale i v širšom stredoeurópskom priestore, nachádzajú osobnosti, ktoré by mali chuť, odvahu a schopnosti s podobou revolučnou iniciatívou prísť a vdýchnuť jej život. A napokon nás, bohatších o dvadsať rokov skúseností, úspechov i sklamaných a chudobnejších o stratený čas a premárnené príležitosti, výročie Dobriša stavia pred otázkou, ako ďalej s procesom *Životné prostredie pre Európu*.

Možno by 20. výročie Dobrišskej konferencie mohlo byť aj ďalším impulzom k tomu, aby konečne vznikla stredoeurópska správa Rímskemu klubu. Pred desiatimi rokmi podnet k niečomu takému prišiel v podobe súboru esejí českých a slovenských autorov pod názvom *Svet vnímaný srdcom Európy*, ale adekvátnej reakcie na túto iniciatívu sme sa nedočkali, hoci krízami zmietaný svet by ju dnes potreboval určite aspoň tak, ako v čase Dobriša, či desať rokov po ňom. Týka sa to nielen vzájomne previazačných parciálnych problémov, akými je celoeurópska stratégia ochrany biodiverzity a starostlivosti o krajinu, integrovaná ochrana veľkých povodí (od zabezpečenia dostatku zdravotne neskodnej pitnej vody až po prevenciu

ničivých povodní), zlepšenie kvality ovzdušia s dôrazom na obmedzenie vypúšťania skleníkových plynov, veľké technologické, ekonomické a sociálne výzvy v podobe spoločnej poľnohospodárskej, energetickej či dopravnej politiky s veľkým dosahom na životné prostredie, ale i spoločnej európskej environmentálnej politiky a napĺňania *Stratégie trvalo udržateľného rozvoja EÚ*. Za všetkými spomenutými a mnohými ďalšími výzvami je pritom jedno nenaplnené a prepočuté posolstvo z Dobriša: *O budúcnosti nás a nášho životného prostredia rozhodujú hodnoty, ktoré vyznávame a ktorými sa riadime v každodennom živote. Pokiaľ tieto nebudú v súlade s predstavou ekologicky citlivého a environmentálne efektívneho spôsobu existencie, dovtedy bude naša nádej na udržateľnú budúcnosť len ilúziou.*

**Prof. RNDr. Mikuláš Huba, CSc.,
mano.huba2@gmail.com**
**Spoločnosť pre trvalo udržateľný život v SR, Staroturský chodník 1,
811 01 Bratislava**
**Ing. Jiří Dlouhý,
jiri.dlouhy@gmail.com**
Společnost pro trvale udržitelný život, Krkonošská 1, 120 00 Praha

Informácia o konferencii Cesty k udržateľnej budúcnosti...

Dňa 29. novembra 2011 sa v Primaciálnom paláci v Bratislavе uskutočnila vedecká konferencia s medzinárodnou účasťou pod názvom *Cesty k udržateľnej budúcnosti (Dobriš + 20 vo svetle geografických a environmentálnych výskumov)*. Organizátormi konferencie boli Geografický ústav SAV, Slovenská geografická spoločnosť pri SAV, Slovenská a Česká asociácia Rímskeho klubu a Spoločnosť

pre trvalo udržateľný život v SR a ČR.

Konferencia pozostávala z týchto hlavných tematických okruhov: (1) Dobrišska konferencia + 20: Dvadsať rokov procesu *Životné prostredie pre Európu (EfE)* vo svetle siedmej paneurópskej konferencie ministrov životného prostredia v Astane; (2) prípravný proces *Rio + 20* (pripravená Konferencia OSN 20 rokov po Summitte Zeme v Riu de Janeiro); (3)